

Conseil de l'Égalité des Chances entre Hommes et Femmes
Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen
Rat für Chancengleichheit zwischen Männern und Frauen

**ADVIES NR 98 VAN 17 JUNI 2005 VAN DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN
VOOR MANNEN EN VROUWEN BETREFFENDE DE VERTEGENWOORDIGING
VAN BELGIË BIJ DE COMMISSION STATUS OF WOMAN, GOEDGEKEURD
DOOR DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN OP 14 OKTOBER 2005**

ADVIES NR 98 VAN 17 JUNI 2005 VAN HET BUREAU VAN DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN VOOR MANNEN EN VROUWEN BETREFFENDE DE VERTEGENWOORDIGING VAN BELGIË BIJ DE COMMISSION STATUS OF WOMAN, GOEDGEKEURD DOOR DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN OP 14 OKTOBER 2005

Gelet op de adviesbevoegdheid zoals haar toegekend bij Koninklijk Besluit van 15 februari 1993 (*B.S.* 6 maart 1993), brengt de Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen volgend advies uit m.b.t. de vertegenwoordiging van België en haar gewesten bij de Commission Status of Woman, werkzaam binnen de United Nations Organisation.

I. SITUERING

In de laatste 30 jaar heeft de Verenigde Naties vier wereldconferenties over de vrouw gehouden om enerzijds de belangrijke hinderpalen voor de verbetering van de toestand van de vrouw in de wereld te identificeren en anderzijds de noodzakelijke maatregelen om deze uit de weg te ruimen, te bepalen.

Natuurlijk staat ook telkens de bevordering van de gelijke kansen en rechten tussen mannen en vrouwen op de agenda alsook de ontwikkeling van de vrede.

De eerste conferentie vond plaats in Mexico in 1975 en naar aanleiding daarvan werd trouwens ook het decennia van de vrouw door de Verenigde Naties uitgeroepen in hetzelfde jaar.

In 1980 vond een tweede conferentie plaats in Kopenhagen die eindigde met de goedkeuring van een actieplan voor de tweede helft van het decennium.

Een derde conferentie had plaats in Nairobi in 1985 en leidde tot een nog altijd als belangrijk document bestempeld actieplan genaamd "Toekomstgerichte strategieën voor de vooruitgang van de vrouw tot het jaar 2000".

Tenslotte werd in Peking in 1995 de IVe Wereldconferentie van de vrouw georganiseerd waarbij men enerzijds een evaluatie maakte van de maatregelen getroffen in het kader van het document goedgekeurd op de Nairobi-conferentie van 1985 en stelde men anderzijds een nieuw actieprogramma op om de in het kader van de strategieën bepaalde doelstellingen te verwezenlijken en bij te sturen.

In Peking hebben de vertegenwoordigers van 189 landen unaniem de verklaring van Peking en het actieprogramma ondertekend die samen een waarachtig handvest voor de rechten van de vrouw vormen.

Het was de bedoeling om een Vte Wereldconferentie van de vrouw te organiseren, doch de United Nations nam daartoe geen initiatief, zodanig dat de binnen haar schoot opererende commissie "Status van de Vrouw", zelf een extra vergadering belegde van 28 februari tot 11 maart 2005 in New York waar nagegaan werd wat er in huis gekomen was van de beloftes van Peking.

N.a.v. al deze conferenties en vooral deze laatste, bleek dat de lidstaten natuurlijk wel een delegatie kunnen afvaardigen, die meestal bestaat uit een officiële delegatie en een delegatie van NGO vertegenwoordigers, doch dat het spreekrecht beperkt is en dat standpunten vertolkt worden die niet altijd voorafgaandelijk overlegd worden.

II. PROBLEEMSTELLING

1. Permanente vertegenwoordiging

Gedurende jaren werd op initiatief van de Minister van Buitenlandse Zaken, die terzake ook infrastructuur ter beschikking stelde, een mandaatdrager aangesteld met de titel “permanente vertegenwoordiger van België bij de Commission Status of Woman bij de United Nations Organisation”.

Deze persoon die het werk vrijwillig deed, vertolkte de Belgische standpunten m.b.t. vrouwenrechten, gelijkheid van kansen, en gelijke rechten tussen mannen en vrouwen tijdens de verschillende vergaderingen van deze Commission Status of Woman en had ter voorbereiding van deze tussenkomsten, vaak op informele wijze, overleg met de diverse vrouwengroepen en verenigingen actief in het veld van de gelijke kansen.

Tot haar grote spijt heeft de Raad, en dit ondanks haar aandringen, moeten vaststellen dat sinds meerdere jaren dit mandaat afgeschaft werd en thans de vertegenwoordiging van België bij de Commission Status of Woman gebeurt via diplomatieke weg.

Het professionaliseren van de tussenkomsten kan alleen maar toegejuicht worden, doch de Raad van Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen stelt vast dat er geen enkele consultatie meer gebeurt met de rechtstreeks betrokkenen bij de thematiek, zijnde de verschillende organisaties werkzaam in het veld van de gelijke kansen.

Er wordt zelfs geen overleg gepleegd met de Raad van Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen, zodat enerzijds er onvoldoende doorstroming is van informatie vanuit het niveau van de United Nations naar de Belgische organisaties toe, anderzijds er een onvoldoende wisselwerking is tussen het middenveld en de officiële vertegenwoordiging.

De Raad pleit er dan ook voor dat opnieuw overgegaan wordt tot het installeren van deze mandaatfunctie met daarbij de verplichting voor deze mandaatdrager om minstens tweemaal per jaar een consultatieronde te organiseren met de organisaties rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken bij de gelijkekansenproblematiek tussen mannen en vrouwen, waarbij overleg met de Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen als meest aangewezen instrument lijkt voor te komen.

Inderdaad groepeerde de Raad niet alleen politieke partijen doch ook werkgevers – en werknemersorganisaties, naast een 20-tal verenigingen actief binnen het domein van de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen.

De Raad heeft bovendien een onafhankelijke positie en is niet gebonden aan raad van bestuur en kan derhalve op vrije wijze adviezen uitbrengen en optreden als spreekbuis voor haar leden.

Het lijkt aangewezen dat, zoals in het verleden, het mandaat toegekend wordt door de Minister van Buitenlandse Zaken die terzake ook aan de mandaatdrager de nodige infrastructuur moet ter beschikking stellen om het mandaat op een volwaardige wijze te kunnen uitoefenen en de tussenkomsten binnen de Commission Status of Woman naar behoren voor te bereiden in samenwerking met ter beschikking gesteld personeel gedetacheerd vanuit de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken.

2. Controle op de toepassing van de resoluties van de Wereldconferentie van de vrouw in Peking (1995)

De wet van 6 maart 1996 strekkende tot controle op de toepassing van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie in Peking voorziet in de overhandiging van drie jaarlijkse verslagen aan het parlement te weten :

- ❑ Een verslag van de Regering ;
- ❑ Een verslag van de Minister bevoegd voor het beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen ;
- ❑ Een verslag van de Staatssecretaris voor de ontwikkelingssamenwerking ;

Elke bijdrage dient te handelen over de specifieke acties die werden ondernomen door elk departement binnen hun respectievelijke bevoegdheidsdomeinen.

Tot haar ongenoegen dient de Raad vast te stellen dat dergelijke rapporten onregelmatig verschijnen en slechts voor het eerst in 1999 waarbij weliswaar een opsomming gegeven werd van zogenaamd getroffen maatregelen of uit te voeren maatregelen doch waarbij wettelijk geen enkele sanctie voorzien is indien deze maatregelen niet daadwerkelijk tot stand komen.

De controlebevoegdheid op één en ander is bovendien quasi onbestaand.

Bij de voorstelling van het verslag, op het ogenblik dat het uitgereikt wordt, krijgen de koepelorganisaties en adviesorganen, waaronder de Raad, weliswaar de mogelijkheid om hun opmerkingen te formuleren, doch gezien het traditioneel laattijdig meedelen van het verslag lijkt dit eerder op een stereotiep opsommen van wensen en verzuchtingen zonder concrete reacties op de verslagen die voorliggen.

Bovendien is er ook hier een volledig ontbreken van een concrete wisselwerking tussen de regering en de diverse organen rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken bij het gelijke kansenbeleid tussen mannen en vrouwen.

Vanuit haar adviesbevoegdheid, en haar unieke samenstelling geeft de Raad van Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen nochtans heel wat adviezen en aanbevelingen m.b.t. gelijke kansenbeleid, doch heeft geen enkele controlebevoegdheid over de opvolging van deze adviezen door de betrokken of geviseerde regeringsleden.

Derhalve zou het nuttig zijn dat naar analogie met de regeling uitgewerkt voor de Nationale Arbeidsraad er ook t.a.v. de Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen een verplichte consultatie wettelijk voorzien wordt t.a.v. de regeringsleden die wetgevend

initiatief wensen te nemen rond de problematiek rechtstreeks of onrechtstreeks handelend over de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen

3. Doorstroming van informatie

Conform haar wettelijke bevoegdheden is de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken de recipiënt van alle documenten uitgaande van de United Nations Organisation, inclusief de Commission Status of Woman.

Al te vaak stelt men vast dat deze informatie geen verdere doorstroming kent naar de betrokkenen en dit geldt zeker t.a.v. documenten uitgaande van de Commission Status of Woman.

Het internet kan een oplossing bieden, doch het lijkt raadzaam dat er een verplichting opgelegd wordt aan de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken om alle documenten uitgaande van de Commission Status of Woman, of van de United Nations Organisation, en die betrekking hebben op de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen, verplicht moeten overgemaakt worden zowel aan het Instituut voor de gelijkheid van kansen als aan de Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen die dan op hun beurt, in het kader van hun eigen bevoegdheden terzake, de nodige opvolging kunnen geven

III. AANBEVELINGEN

De Raad meent derhalve dat om de problematiek van de gelijkheid van kansen tussen mannen en vrouwen ook op het niveau van de Verenigde Naties vanuit België optimaal te kunnen beïnvloeden en volgen, de volgende maatregelen zich opdringen :

- ❑ Installeren van een mandaatfunctie van permanente vertegenwoordiger voor België bij de Commission Status of Woman bij de United Nations Organisation met verplichting tot jaarlijkse consultatie van de Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen met het oog op de invulling van dit mandaat en voorbereiding van tussenkomsten tijdens de verschillende vergaderingen van genoemde commissie ;
- ❑ Het wettelijk voorzien van een sanctie bij niet jaarlijkse neerlegging van een verslag ter opvolging van de doelstellingen van de Peking conferentie 1995 in toepassing van de wet van 6 maart 1996 ;
- ❑ Verspreiden van de jaarlijkse rapporten opgesteld bij toepassing van de wet voornoemd onder de adviesorganen en koepelorganisaties bevoegd binnen het domein van de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen , minstens twee maand voorafgaandelijk aan de openbare hoorzitting in Kamer en Senaat terzake georganiseerd ;
- ❑ Invoeren van een wettelijk voorafgaandelijke consultatieplicht van de Raad van Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen door ieder lid van de regering die wetgevend initiatief wenst te nemen dat betrekking heeft, rechtstreeks of onrechtstreeks, op de problematiek van de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen en dit naar analogie van de wettelijke regeling ingeschreven voor consultatie bij de Nationale Arbeidsraad ;
- ❑ Voorzien van een wettelijke verplichting t.a.v. Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken tot onmiddellijke overdracht van alle documenten met betrekking tot de werkzaamheden binnen de Commission Status of Woman en zowel het Instituut van de gelijke kansen als de Raad van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen.